

INGEZONDEN.

Hooggeachte Redactie.

Zou ik misschein langs dezen weg Collega A. Regensburg mogen verzoeken mij even een lettertje te willen zenden (in het tijdschrift kan men natuurlijk niet personen noemen) met den naam van den Haagschen tandarts waarop collega R. doelt in zijn stuk „de tariefkwestie in het algemeen” ingezonden in Afl. 9 jaarg. XX van ons tijdschrift.

Gezien de door collega R. gegeven voorbeelden schijnt mij de Haagsche collega een zeer concientieus tandarts te zijn wiens tarief ik slechts in evenredigheid met zijne prestaties vinden kan.

Zowel voor mijn familie (die heusch nog geen millioenairs zijn) als voor mijne patiënten, vind ik het erg prettig in een andere stad een collega te kennen dien ik met gerust hart zou kunnen aanbevelen.

Collega R. bij voorbaat dankzeggende voor de te nemen moeite en de redactie voor de plaatsing.

Hoogachtend:

F. DUYVENSZ.

Naschrift.

De geachte inzender houde het mij ten goede indien ik een oogenblik getwijfeld heb aan de ernst van zijn schrijven.

Niettegenstaande de groote hoeveelheid copy, die in ons bezit was toen wij dit schrijven ontvingen, heb ik toch getracht het in dit nummer optenemen, opdat de heer D u y v e n s z niet te lang op zijn antwoord behoeft te

wachten. Vindt Collega Regensburg geen vrijheid den naam van den Haagschen tandarts te noemen, dan kan ook ik nog den heer Duyvensz aan een paar soliede adressen helpen.

Secr. Gérant.

Geachte Redactie.

De Heer Koldewijn noodzaakt mij, nog eens op zijn schrijven terug te komen. Ik verweet hem dat zijn wijze van debatteeren m.i. niet behoorlijk was; als antwoord draait hij de zaak om en beklagt zich over mijn scherpte, wat in ieder geval bewijst dat bij den heer Koldewijn een goede dosis zin voor humor aanwezig is!

Hij zegt dan verder een en ander over den goeden toon etc. wat zóó juist is, dat ik niet beter weet te doen dan den *redacteur* Koldewijn te verzoeken deze wijze lessen, den *debater* Koldewijn met aandrang onder het oog te willen brengen! De heer Koldewijn zegt dat ik een zaak tegen beter weten in scheef voorstel. Ik sprak van verdachtmaking, hij is daar echter zoo verbaasd over, dat ik vermoed dat het als een uitgezochte vriendelijkheid bedoeld was, hetgeen ik er tot mijn spijt niet uit heb kunnen lezen.

Wat betreft mijn bewering omtrent de Haagsche en Rotterdamsche plaatselijke vereeniging het volgende:

Uit het eerste stuk (Tijdschrift Juli) meende ik te mogen afleiden dat Rotterdam en den Haag niet meededen. Ik informeerde daarop bij een collega die ik als volkomen geloofwaardig en goed op de hoogte beschouw en die mij schriftelijk het antwoord zond dat Uwe verontwaardiging gaande maakte. Dit is dunkt mij toch iets anders dan „het maar voor waarheid aannemen en neerschrijven wat A. en B. mij maar gelieven te vertellen”.

En nu ten slotte mijn laatste woord in deze kwestie: Geachte collega Koldewijn, U schijnt mij al heel

slecht begrepen te hebben waar U zegt dat ik ga afbreken waar nog een kans van slagen is.

Mijn meening (en ik weet dat ik hierin niet alleen sta) is juist, dat een eventueel op te richten Maatschappij volgens Uwe plannen, de zaak niet beter maar *erger* maakt! Is zij eenmaal opgericht dan is alle debat vruchteloos omdat er dan niets meer aan te doen is. Vandaar dat ik dus voor het zoover is, getracht heb aan te toonen, dat het veel beter is, géén Maatschappij dan een die de verdeeldheid niet zou opheffen maar nog doen toenemen!

U geachte Redactie dankende voor de plaatsruimte,

Uw. dw.

CH. F. L. NORD.

Antwoord aan den heer Nord.

Geachte Collega.

Ik voel er weinig voor op deze wijze langer copy aan ons Tijdschrift te verschaffen, zoodat ik gaarne U 't laatste woord geve en aan de lezers overlaat de conclusie te trekken.

W. C. KOLDEWIJN.